

Skade for Børnene, dels ved Tabet af den Biindtægt, som hun ofte tilfører gennem eget Arbejde, dels og navnlig ved den Op-løsning af Husførelsen og Hjemmets øvrige Forhold, der let indtræder, saafremt Enke-manden ikke kan forskaffe sig fornøden fremmed Medhjælp, og hertil vil han som Regel savne tilstrækkelige Midler. Ogsaa Moderens Død vil saaledes for Børnene være en varig og uforskyldt Trangsaarsag. Man har derfor forudsat, at Lovforslagets Formaal maatte kræve, at det offentliges Bistand kommer Enkers og Enkemænds Børn i lige Grad til Gode.

Under de forudgaaende Forhandlinger paa Rigsdagen og iøvrigt i den offentlige Diskussion er det med Styrke blevet gjort gældende, at en offentlig Forsorg for Enker med Børn rettest burde gennem-føres gennem en almindelig Enkeforsikring. Ved den i Maj 1911 vedtagne nye tyske Rigsforsikringsordning er der indført en til den tvungne Invalideforsikring knyttet Forsikring af Enker og faderløse Børn, dog saaledes, at Enken kun har Ret til Rente, saafremt hun er invalid, medens Barnerenten er ret lav. Naar man efter nøje Overvejelse ved det foreliggende Lovforslag har ment at burde fastholde For-sørgelsesprincippet, er dette begrundet ved en Betragtning af den allerede her i Landet gældende Lovgivning om Samfundets For-sorg for Børn. Ifølge Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre er der tilsikret ugifte Mødre Ret til at faa det Barnefaderen paalagte Underholds-bidrag udbetalt af det offentlige uden Fat-tighjælps Virkning, selv om Barnefaderen er afgaaet ved Døden, og efter Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 om Hustruers og Ægte-børns Retsstilling afholder det offentlige ligeledes uden Fattighjælps Virkning for Moderen det Underholdsbidrag, som Man-den ifølge Overørighedens Bestemmelse skal udrede til hans Ægtebørn, uanset at Faderen er afgaaet ved Døden paa det Tidspunkt, da Bidraget udbetales. Naar Lovgivningen saaledes — navnlig af Hensyn til Børnene — direkte har støttet baade den ugifte Barnemoder og den forladte, fraseparerede eller fraskilte Hustru, maa derd formentlig erkendes at være et ret-fær igt Krav paa, at Samfundet yder En-kers og Enkemænds uforsørgede Børn en tilsvarende Bistand; den uforskyldte Nøds-tilstand maa afhjælpes ogsaa for denne endnu tilbageblevne Gruppe af Børn. Det foreliggende Lovforslag kan saaledes ikke betragtes som et nyt Skridt paa den of-

fentlige Forsørgelses Omraade, men er efter sit Formaål kun en naturlig Anven-delse og Udvikling af Synspunkter, der allerede ere godkendte i vor Lovgivning. Som Følge heraf har man ikke kunnet anse det for rigtigt at søge den legale Løsning af nærværende begrænsede Op-gave gennem en Tvangsforsikring, hvis Gennemførelse derhos for en Aarrække vilde udskyde den tiltrængte praktiske For-bedring af Livsvilkaarene for Børn af En-ker og Enkemænd.

I Tilslutning til nævnte Love om de i og udenfor Ægteskab fødte Børns Retsstil-ling er det offentliges Tilskud til de af Lov-forslaget omfattede Børn formet som et for hvert Barn ansat Underholdsbidrag, der skønsmæssig afpasses efter den tilstede-værende Trang. En naturlig Maksimums-grænse for Bidragets Størrelse vil som Regel haves i det for de udenfor Ægte-skab fødte Børn gældende Normalbidrag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de af Lovforslagets Gennemførelse følgende Om-kostninger skal man som Grundlag for en Beregning i saa Henseende henvise til de i Bilag III. med tilhørende Tabeller med-delte statistiske Oplysninger om Antallet af Børn af Enker og Enkemænd samt om disses Indtægtsforhold. Der er ikke ved Forslaget søgt fastslaaet nogen bestemt Indtægt som legal Trangsgrænse, da man i Overensstemmelse med, hvad der er be-stemt i Loven om Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab, finder det rigtigt, at der i hvert enkelt Tilfælde er Plads for et Skøn over den paagældende Enkes eller Enkemands hele økonomiske Stilling og Forhold, ligesom ogsaa Størrelsen af det aarlige Underholdsbidrag for hvert Barn maa blive forskellig under Hensyn til den individuelle Trang og de stedlige Forhold m. v. Man formener at være paa den sikre Side, naar man regner med, at der under ingen Omstændigheder bliver Tale om Fastsættelse af Underholdsbidrag til et større Børneantal end 30,000 Børn, og vil man derefter anslaa det aarlige Gennemsnitsbidrag til 72 Kr. pr. Barn, frem-kommer der som Maksimum en aarlig Udgift af ialt 2,160,000 Kr., som ifølge Lovforslaget fordeles saaledes, at Statskas-sen udreder en Trediedel eller 720,000 Kr., medens Restbeløbet (1,440,000 Kr.) skal afholdes af de kommunale Kasser med yderligere Fordeling mellem Amtskommunerne, Amtets Købstæder samt de enkelte By- og Landkommuner.

Til Sammenligning anføres, at ifølge de i Bilag I. meddelte statistiske Oplys-